

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.094/2023/6.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Patyi András bíró

A felperes neve: felperes1
cím1)

A felperes képviselője: Rátky és Társa Ügyvédi Iroda
Dr. Rátky Miklós ügyvéd
(cím2

Az alperes neve: Heves Vármegyei Kormányhivatal
(cím3

Az alperes képviselője: Dr. Tóth Tímea kamarai jogtanácsos
(cím3

A per tárgya: erdészeti ügyben hozott közigazgatási határozat
felülvizsgálata (HE/EO/763-2/2022.)

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Budapest Környéki Törvényszék
105.K.701.350/2022/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Budapest Környéki Törvényszék 105.K.701.350/2022/12. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára 70 000 (hetvenezer) forint feljegyzett eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes erdőgazdálkodási tevékenységgel foglalkozó erdőbirtokossági társulat, amelynek terhére az alperes a 2012. november 22. napján kelt H-ERI/9357-1/2012. számú határozattal a település 1/B (0,5 ha mértékben), 1/D (2,1 ha mértékben), 2/B (1,1 ha mértékben) 2/C (4 ha mértékben), 2/D (1,8 ha mértékben), 2/E (1,16 ha mértékben), 3/A (1,16 ha mértékben), 3/B (0,3 ha mértékben) és 3/E (4,2 ha mértékben) erdőrészek vonatkozásában erdősítési, erdőfelújítási kötelezettséget állapított meg.

[2] Az erdőfelújítási kötelezettség teljesítése tekintetében az alperes az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) 51. § (10) bekezdése alapján 2021. október 15-én helyszíni ellenőrzést folytatott, melyről jegyzőkönyvet készített. Ennek során megállapította, hogy az erdőfelújítási kötelezettséggel érintett erdőben a véghasználatok befejezését követően az erdőfelújítás eredményes befejezését lehetővé tevő minőségű és az Evt. végrehajtásáról szóló 61/2017. (XII. 21.) FM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 8-9. számú mellékletében meghatározott fafajú, eredetű, egészségi állapotú, biztosított fejlődésű, tőszámú, eloszlású, átlag magasságú, természetességű újulat nincs jelen.

[3] Mindezért a 2022. február 14. napján kelt HE/EO/763-1/2022. számú végzéssel az erdőfelújítás megkezdésére előírt határidő túllépése miatt az 1/B, 2/C,D,E és 3/B,E jelű erdőrészek vonatkozásában eljárást indított és egyúttal felhívta a felperest, hogy a végzés kézhezvételétől számított 8 napon belül nyilatkozzon arról, ha a helyszínen kívánja bizonyítani, hogy a végzés mellékleteként megküldött jegyzőkönyvekben foglalt megállapítások nem helytállóak és az abban foglaltakkal ellentétben az erdősítés faállománya megfelel a megállapított jogszabályi kritériumoknak.

[4] A felperes a felhívásra nyilatkozatot nem tett.

[5] Az alperes a 2022. április 22. napján kelt HE/EO/763-2/2022. számú határozatával a település 1/B, 2/C, 2/D, 2/E, 3/B, 3/E erdőrészek területén az erdősítés megkezdésére vonatkozó határidő túllépése miatt 12.640.000 forint erdőfelújítási biztosíték letétbe helyezésére kötelezte a felperest 2022. október 15-ei határidővel. A határozatát az Evt. 52. § (4) bekezdésére, a Vhr. 35. § (2) bekezdésére, az Evt. 72. § (1a) és (4) bekezdésére, továbbá 82. § (1) bekezdésére és a Vhr. 48. § (1) bekezdésére, valamint a 49. § és 50. §-ra alapította, a biztosíték összegét a jegyzőkönyvekben szereplő térmértékek alapulvételével állapította meg.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[6] A határozattal szemben a felperes keresetet terjesztett elő, amely szerint a hatóság a tényállást nem tisztázta megfelelően, továbbá a jóhiszemű, az ügyfelet támogató és hatékony

eljárási alapelveket, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 4. § és 6. § megsértette. Állította, hogy az erdőfelújítási kötelezettség előírásáról rendelkező határozat alapján nem lehet egyértelműen meghatározni, hogy az erdőfelújítási kötelezettséget pontosan mely földrajzi koordináták között kell végrehajtani, és ennek tisztázásában az alperes nem működik vele együtt.

[7] A felperes hivatkozásai szerint az erdőfelújítási kötelezettségről rendelkező határozat meghozatala óta az alperes két ízben az erdőfelújítás befejezésére megállapított határidő túllépéséért erdőgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte, mely határozatokat a bíróság megsemmisítette, és a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte, megállapítva, hogy egyértelműen tisztázniuk kellett volna a felújítás pontos helyét.

[8] A felperes a jogsérelem körében előadta még azt is, hogy a hatóság a visszamenőleges hatályú szankcionálás tilalmába ütközően járt el, mivel a jelen per tárgyát képező határozattal olyan erdőfelújítási biztosíték nyújtására kötelezte a felperest, amely az Evt. 72. § 2020. július 1. napjától hatályos (1a) bekezdésén alapult, jelen esetben pedig egyértelműen megállapítható, hogy a szankcionálás tárgya ezt megelőző időpontra tehető. A felperes ezzel kapcsolatban a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (2) bekezdésének a megsértésére hivatkozott.

[9] Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[10] A felperes keresetét a törvényszék elutasította. Megállapította, hogy a perben nem volt vitatott az a tény, hogy a felperes az erdőfelújítási kötelezettségének nem tett eleget. A felperes a keresetében pusztán a felróhatósági okok hiányára hivatkozott, magának a kötelezettségnek a megszegését nem vitatta.

[11] A jogerős ítélet szerint az Evt. 72. § (1a) bekezdésének kógens jellegű megfogalmazásából következik, és alkalmazása tekintetében nincs helye a felróhatóság vizsgálatának. A perbeli határozat tárgya egy objektív jogkövetkezmény, aminek az alkalmazása során a hatóságnak csupán azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes eleget tett-e az erdőfelújítási kötelezettségnek. Az alperes ezt megfelelően tisztázta, a helyszínen vizsgálta meg a perbeli erdőrészletek aktuális állapotát, majd ez alapján állapította meg az erdőfelújítás elvégzésének hiányát, tehát nem volt releváns a felperes azon hivatkozása, amely szerint a hatóság a közigazgatási eljárás alapelveit megsértette volna.

[12] Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy annak ellenére, hogy a letét pénzfizetéssel jár, és a kötelezetti oldalon anyagi hátrányt eredményez, a joghatását tekintve nem azonos a bírság joghatásával, mert amíg a bírság a jogsértő magatartástól való távoltartást, azaz a speciális és a generális prevenció célját hivatott biztosítani, addig a letétből, a kötelezett által el nem végzett felújítás megkezdéséhez szükséges költségeket kell fedezni, majd a munkálatok befejezését követően a fennmaradó összeget fel kell szabadítani, azaz a letétnek nem szankcionáló, hanem helyreállító funkciója van. A letét jogintézményének létrehozásával a jogalkotó éppen azt a helyzetet kívánja elkerülni, hogy az önkéntes teljesítés hiánya miatt elmaradjon az erdő helyrehozatala, a letétbe helyezett összeg ugyanis az elmaradt kötelezettség más által való teljesítésének költségeit fedezi. Így, mivel a letét nem minősül bírságszankciónak, nem volt megalapozott a felperes azon hivatkozása sem, amely szerint a határozat a visszamenőleges szankcionálás tilalmába ütközik. Megjegyezte továbbá, hogy az ügyben a 2021. október 15-én elvégzett hatósági ellenőrzésnek

volt ügydöntő jelentősége, az azon tapasztalt állapot miatti jogkövetkezmény megállapítása során a hatóság már jogszerűen alkalmazhatta az Evt. 72. § (1a) bekezdését.

[13] Az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott két korábbi bírósági ítélet kapcsán rámutatott, hogy azokban az eljárás bíróságok bírságot kiszabó határozat jogszerűségének tárgyában foglaltak állást, ugyanakkor jelen esetben a letétfizetési kötelezettséget írt elő az alperes, így a korábbi két ítéletben rögzített tényállás nem tekinthető azonosnak a jelen per tárgyát képező határozat tényállásával.

A felülvizsgálati kérelem

[14] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, miszerint a jogerős ítélet sérti az Ákr. 2. § (2) bekezdés, 4. §, 5.§ (1)-(2) bekezdései, 6. § (1) bekezdés, 62. §, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdés, 85. § (1) és (2) bekezdés, 86. § (1) bekezdés, Kp. 96. § és 97. § (4) bekezdés, a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdés, továbbá az Evt. 72. § (1a) bekezdés, az Evt. 51. § (10) bekezdés és a Jat. 2. § (2) bekezdés rendelkezéseit. A felülvizsgálati kérelemben gyakorlatilag a keresetében foglalt érvelését tartotta fenn.

[15] Az álláspontja szerint az Evt. 72. § (1a) bekezdésében meghatározott biztosítéknyújtási kötelezettség szankciónak minősül és adott esetben a Jat. 2. § (2) bekezdéséből kiolvasható visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközik.

[16] Az általa hivatkozott, „azonos tényállású és azonos pertárgyat (ingatlant) érintő két ítélet” jogi álláspontjával szemben áll a jelen felülvizsgálattal támadott ítélet az alperesi tényállástisztázási kötelezettség megítélése kapcsán. Hangsúlyozta továbbá, hogy a hatóság egy ténybelileg összefüggő más ügyben hozott megsemmisítő ítéletben előírt kötelezettségét nem teljesítve ismételten nem jelölte meg beazonosításra alkalmas módon azt a területet, amelyen a felperesnek erdőfelújítási tevékenységet kell végeznie, megsértve ezzel a jóhiszemű, ügyféltámogató és hatékony eljárás alapelveit, az elsőfokú bíróság azonban elmulasztotta vizsgálni ezen hivatkozását. Azzal pedig, hogy a terület beazonosíthatóságát vitatta, közvetve vitatta a bírság összecszerűségét is.

[17] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Utalt arra, hogy az erdőfelújítás kötelezettség teljesítését 2021. október 15-én helyszíni szemlén ellenőrizte, amiről jegyzőkönyv is készült, mellyel a tényállást megfelelően tisztázta. Ezt követően indította meg a jelen perrel érintett eljárását, aminek a tárgya már nem az erdőfelújítási kötelezettség teljesítése, hanem a felperes megállapított mulasztása miatt az erdőfelújítási biztosíték nyújtása volt. Az, hogy a felperesnek pontosan hol kell elvégeznie az erdőfelújítást, a 2012-ben kelt, felújítási kötelezettséget előíró határozat tárgya volt, a kiégett erdőrészt ekkor szakértelem nélkül beazonosítható volt, a felperes azóta jogsértő módon nem tett eleget a határozatban előírt kötelezettségének.

[18] Az alperes szerint a felperes a perrel érintett, kiégett erdőrészekben tarvágásokat végzett, tehát nem lehet valós az, hogy nem tudja beazonosítani a felújítással érintett erdőrészeket. Egy megfelelő szakértelemmel rendelkező szakirányítónak továbbá 10 év távlatából is meg kell tudnia állapítania, hogy mely területek érintettek felújítással. A felperes az éves hatósági ellenőrzések következtében indult eljárások során élhetett volna az Ákr.-ben biztosított iratbetekintési vagy nyilatkozattételi jogával, amire az eljárást megindító

végzésben a hatóság felhívta a figyelmét, a felperes azonban 10 év alatt nem élt ezzel a lehetőséggel.

[19] A perbeli esetben a felperes a hatósági eljárás megindításáról HE/EO/763-1/2022 számon végzést kapott, melyhez az alperes mellékelte a jogellenes tényállást rögzítő jegyzőkönyvet, továbbá tájékoztatta felperest a hatósági eljárás során őt megillető jogokról és kötelezettségekről, így arról is, hogy az Evt. 105. § (8) bekezdésének megfelelően a helyszíni szemlén részt vehet. A végzést felperes átvette, azonban a bizonyítási eljáráson való részvételi szándékát nem jelezte, észrevételt nem tett.

[20] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint a felperes megalapozatlanul hivatkozott más ügyekben hozott döntésekre, mivel a perbeli eljárás nem megismételt eljárás volt, továbbá a hivatkozott korábbi ítélet alapjául szolgáló hatósági eljárás tárgya sem volt azonos a jelen perrel érintett hatósági eljárás tárgyával.

[21] Az alperes kifejtette, hogy az erdőfelújítási biztosítékot sem az Evt. XII. fejezete sem a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény nem definiálja közigazgatási szankcióként és a funkciója alapján sem tekinthető annak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

[23] A Kp. 120. § (5) bekezdése, valamint a 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[24] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően feltárta, abból helytálló következtetésre jutott, amivel a felülvizsgálati bíróság is egyetértett, a jogerős ítéletben foglaltak megismétlése nélkül a következőket emeli ki.

[25] A felperes hivatkozásai szerint az alperes a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségét megsértette, nem tisztázta, hogy az erdőfelújítási kötelezettség pontosan mely területet érintette.

[26] Jelen pernek nem volt tárgya a felperes erdőfelújítási kötelezettségét megállapító 2012. november 22. napján kelt H-ERI/9357-1/2012. számú határozat felülvizsgálata, így tényként állapítható meg, hogy a felperest az alapján erdőfelújítási kötelezettség terhelte.

[27] Az Evt. 51. § (10) bekezdése szerint az erdészeti hatóság az erdőfelújítási kötelezettség teljesítését, illetve az erdőfelújítások állapotát rendszeresen ellenőrzi (a továbbiakban: erdőfelújítások műszaki átvétele). Az erdőfelújítások műszaki átvételére évente, a tárgyév október 15-ig bezárólag kerül sor. Az ellenőrzés eredményeit az erdészeti hatóság műszaki átvételi jegyzőkönyvben rögzíti.

[28] Az Evt. 52. § (4) bekezdése kimondja, hogy az erdőfelújítás megkezdését követően az erdőfelújítás befejezéséig az erdőgazdálkodó köteles a területen az erdőfelújítás eredményes befejezését lehetővé tevő minőségű és mennyiségű újulatot létrehozni és fenntartani.

[29] Az Evt. 72. § (1a) bekezdése értelmében az erdészeti hatóság az érintett terület alapulvételével erdőfelújítási biztosíték nyújtását írja elő, ha az állam 100%-os tulajdonában

nem álló erdőben az erdőgazdálkodó, ennek hiányában a földhasználatra jogosult személy túllépi az erdőfelújítás megkezdésére és pótlására vonatkozó határidőt.

[30] Az alperes hatósági ellenőrzés keretében 2021. október 15. napján az Evt. 51. § (10) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes a kötelezettségének nem tett eleget.

[31] Az Ákr. 5. § (1) bekezdése kimondja, hogy az ügyfél az eljárás során bármikor nyilatkozatot, észrevételt tehet. A (2) bekezdés a) pontja alapján a hatóság biztosítja az ügyfél számára, hogy jogait és kötelezettségeit megismerhesse, és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.

[32] Az alperes a jegyzőkönyv megküldésével tájékoztatta a felperest a megállapításairól, arról, hogy az alapján eljárást indított, melyben a felperes nyilatkozatot tehet, a megállapítások helytelenségét a helyszínen vitathatja. A felperes a tájékoztatásban foglaltakra nyilatkozatot nem tett.

[33] Az Ákr. 6. § (1) bekezdése szerint az eljárás valamennyi résztvevője köteles jóhiszeműen eljárni és a többi résztvevővel együttműködni. A (2) bekezdés értelmében senkinek a magatartása nem irányulhat a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére.

[34] A Kp. 78. § (4) bekezdése kimondja, hogy a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

[35] Az eljárás iratanyagából megállapítható, hogy a felperes az eljárás megindulásáról szóló tájékoztatással egyidejűleg tudomást szerzett az alperes megállapításairól, azokat felhívás ellenére sem vitatta, továbbá még a perben sem hivatkozott arra, hogy a kötelezettségének eleget tett volna, vagy nyilatkozatot önhibáján kívüli okból nem tudott tenni, így az alperesnek a tényállás további tisztázására vonatkozó kötelezettsége nem állt fenn. A felperes felülvizsgálati érvelésével szemben az alperes eljárásában nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely a 2021. október 15-i jegyzőkönyv megállapításaival ellentétes lett volna, így a felhívás ellenére sem vitatott jegyzőkönyvi megállapításokkal szemben bizonyítékként értékelhető lett volna.

[36] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a hatóság az együttműködési kötelezettségének nem tett eleget, a felperes ügyféli jogait megsértette, az iratokból ugyanis éppen az állapítható meg, hogy a felperes a – helyszíni – nyilatkozattétel lehetőségéről való tájékoztatás ellenére a hatósággal nem működött együtt, a számára esetlegesen fennálló kérdéseket (különösen: a felújítási kötelezettség pontos helye és területe) meg sem kísérelte tisztázni, mely magatartásából előnye semmiképpen nem származhat.

[37] A felperes a felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a keresetében „közvetve” vitatta a „bírság” összegaszerűségét is. Ezzel szemben a Kúria megállapította, hogy jelen per tárgya nem bírság, hanem biztosíték letétbe helyezésére irányuló kötelezettség megállapítása volt, továbbá a kereset azt csak jogalapjában támadta, az összegaszerűség vitatására még csak utalást sem tartalmazott.

[38] A Kúria megállapította továbbá, hogy a felperes által hivatkozott bírósági döntések alapjául szolgáló tényállás lényegesen eltér jelen ügy tényállásától mind az abban érintett erdőrészletek, mind a megelőző eljárás tárgya tekintetében és abban is, hogy a Budapest Környéki Törvényszék felperes által hivatkozott 6.K.700.747/2020/14. számú ítélete település 2/B erdőrészletet érintette, jelen ügynek ez az erdőrészlet nem volt tárgya, továbbá ez az ítélet és a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.153/2017. számú ítélete bírság

kiszabásáról s nem biztosíték letétbe helyezéséről szolt. Rámutat továbbá a Kúria, hogy az a kérdés, amely szerint a Budapesti Törvényszék 6.K.700.747/2020/14. számú ítéletét a hatóság végrehajtotta-e vagy sem, jelen eljárásban közömbös. Jelen eljárásnak a tárgya a Budapesti Környéki Törvényszék 105.K.701.350/2022/12. számú ítélete, amely nem megismételt eljárásban született hatósági határozat törvényességét vizsgálta. Iratellenes ezért a felperes azon állítása, hogy azonos tényállású ügyekről van szó.

[39] A felperes vitatta az Evt. 72. § (1a) bekezdésének jelen ügyben történő alkalmazhatóságát.

[40] A Jat. 2. § (2) bekezdése szerint jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.

[41] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogbiztonság elvéből nem következik, hogy a szabályok változatlan tartalommal éljenek az idők végezetéig: a körülmények és elvárások változásával értelemszerűen a normák is módosulnak [180/2010. (X. 20.) AB határozat III.4.1. pont]. A visszaható hatályú jogalkotás tilalma nemcsak abban az esetben áll fenn, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell [13/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [50]].

[42] Az Evt. 72. § (1a) bekezdése 2020. július 1. napján lépett hatályba, az alkalmazhatóságát a jogalkotó nem korlátozta úgy, hogy az csak a hatálybalépését követően megállapított kötelezettségekre vonatkozna. Ezért a Kúria vizsgálta, hogy az a hatálybalépését megelőző időre kötelezettséget állapít-e meg, vagy tesz terhesebbé, jogot von el vagy korlátoz, illetve valamely magatartást jogellenessé nyilvánít-e. Annak ellenére, hogy a felperes kötelezettsége az erdőfelújítás elvégzése a 2012-ben kelt határozat alapján folyamatosan fennállt, az alperes a 2021. október 15-én tartott ellenőrzésével egy új eljárást kezdeményezett (erről a fentiek szerint a felperest tájékoztatta is), s ebben az eljárásban kötelezte a 2022. április 22-én kelt határozatával a jelen ügy tárgyát képező erdőfelújítási biztosíték letétbe helyezését. Az Evt. 72. § (1a) bekezdése ezen új eljárást megelőzően lépett hatályba, így sem a jogalkotás, sem pedig a jogalkalmazás nem tekinthető a visszaható hatály tilalmába ütközőnek.

[43] A biztosíték előírása továbbá nem minősül szankciónak, mivel annak célja az Evt. 106. § (1) bekezdése szerinti erdőgazdálkodási tevékenység kötelezett költségére történő elvégzésének biztosítása, azzal, hogy amennyiben a kötelezettségének a kötelezett maga tesz eleget, az erdőfelújítási biztosítékot az erdészeti hatóság az Evt. 72. § (1b) bekezdése alapján a tevékenység elvégzésének bejelentését követő 15 napon belül elvégzett műszaki átvétele után 45 napon belül felszabadítja.

[44] Megállapítható továbbá, hogy jelen esetben a biztosíték letétbe helyezésére vonatkozó kötelezettség nem a jogszabály hatálybalépése előtt keletkezett jogviszonyra, hanem a hatálybalépését követően – is – fennálló kötelezeti mulasztásra alkalmazandó, így az alperes határozata nem ütközött a visszamenőleges hatályú szankcionálás tilalmába. Az Evt. 72. § (1a) pontja egy új jogintézményt vezetett be, mely a hatálybalépés napjától alkalmazandó, jelen esetben a fennálló és nem vitatott kötelezettség mulasztásához kapcsolódóan.

[45] A kifejtettek szerint a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelelt, ezért azt a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[46] *Az erdőfelújítási biztosíték nem minősül szankciónak, mivel annak célja az erdőgazdálkodási tevékenység kötelezett költségére történő elvégzésének biztosítása.*

Záró rész

[47] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére tárgyaláson járt el.

[48] A Kúria az alperes részére járó felülvizsgálati perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapította meg és annak megfizetésére az alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése, (5) bekezdése, 82. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[49] A felülvizsgálattal az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése, 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerint felmerült, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett eljárási illetéket a felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni.

[50] Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[51] Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése és a Kp. 97. § (2) bekezdése az irányadó.

[52] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. május 30.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Dob Viola s.k.
bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k.
bíró

Dr. Patyi András s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:

Kúria
IV.Kfv.37.094/2023/6-II
tisztviselő